

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

12. De confusione primorum hominum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

fine dubio, licet præter intentionem ejus vocabulo. Quid enim potentius membris hominis, quando non seruiunt voluntati hominis? Hinc impacta Augustino calumnia quod persuaderet Deum in paradiso, quia sine libidine, æreæ constituisse coniugia. Nam de nuptijs paradisi pervicacissime sic statuebant: Nec alia prorsus in paradiso fuit coniunctionis conditio, quam qualis

nunc in coniugis agitur: quæ à se instituta Deus tam ipsorum cõditione sexuum & qualitate membrorum, quam frequentata benedictione perducit. Quod eum etiam de pudenda illa membrorum libidine intellexisse planius aperit libro sequente: Ad quam (nuptiarum) conciliationem & ministerium & instrumentum pertinet à Deo instituta & benedicta sexuum cum voluptate commixtio.

De confusione primorum hominum.

CAPVT XII.

Nunc dicendum de pudore. Hunc enim tanquam individuum concupiscentiæ carnalis comitem tanquam rosam in paradiso floruisse docuerunt. Augustinus: Et tamen Iuliane tales nuptias in paradiso constituisse non te pudet ubi cõsentium confiteris pudorem. Inuictum enim putabat ille esse argumentum naturalis & concreati hominibus primis pudoris quod per baptismi gratiam à fidelibus non recederet. Docebant itaque ab ipso Deo sic membra nostra fuisse formata ut alia verecundia, alia libertate gauderem. Ad quod astruendum gentium citabant Magistrum qui ad Corinthios scribens diceret, Deum sic temperasse corpus, ut ea quæ verecunda sunt nostra majorem honestatem haberent. Vnde putabat confici, verecundiam illam seu pudorem quo tegumenti honestate quædam membra velantur ex Dei institutione prophanasse. Nihil sibi, inquit Iulianus, vel de iucunditate eius, vel de verecundia potest diabolus vendicare quali scilicet diaboli persuasione inuenta esset. Sed quia histo-

riam Genesis, de confusione post peccatum orta, secutoque exinde per perit omata tegumento, vehementer sibi obflare sentiebant, magnâ loquacitate contra sentus nitebantur omnium hominum, & eos multiloquij strepitu perstringere cupiebant. Nam in primis quia Scriptura dicit Aperti sunt oculi amborum, cum que cognovissent se esse nudos &c. Putant eos oculos prius clausos habuisse, nempe ut cæci creati fuerint sicut canes, & quod est ab irâdus non sicut canes crescendo, sed quod peccando adepti sunt visum. Deinde ita nihil inueniebat quod diceret ut aperte profiterentur, primos illos homines qui ante nudi erant & non confundebantur post peccatum, nihil illis (in membris) indecens novumque sensisse, nec opus fuisse ut vestimentis reteretur. Ex quo sequebatur ante peccatum cum essent nudi, simul in eis amicas & locias habitasse innocentiam & impudentiam. Vnde à pictoribus Augustinum didicisse ridebat, quod Adam & mulier eius pudenda contexerint, Horatium illud deantatum audire iubens

Pictoribus atque Poëtis

Quilibet audendi semper fuit æqua potestas.

Quasi quisquam pictor aut poëta tale aliquid ridendum ausus fuisset fingere quale Iulianus credendum, ausus fuerat disputare ut scilicet tanta innocentia, tanta impudentia jungeretur.

Itaque ut perizomata quibus se texerant post peccatum eluderet multa commemorabat quæ in nostro corpore naturaliter tecta sunt, ostendere nimirum volens non omnia quæ teguntur ex peccato erubescenda putari oportere. Quia ipse, inquit, epifex nosse nullum sua artis crimen agnovit, ut vitalia nostra tam diligenter occultaret. Deinde ne sola genitalia perizomatibus tecta fateri cogeretur, scriptum esse dicebat: Secerunt sibi vestimenta, vestimenta vero totius corporis indumentum intelligi posse. Quod si illi, inquit, interpretationi qua perizomata, id est, præcinctoria posuit, favetur, latera magis dicam tecta fuisse quam scrotora. En frontem hæreticam. Ita enim erat sui dogmatis amore cæcatus ut non videret, siue vestimentis totum corpus, siue perizomatibus lumbi post peccatum tege-

tur, utrumque fuisse vel pudoris officium, si simul cum lateribus quam spatiosissime scrotora velarentur, vel singularis impudentiæ testimonium, si nuda relinquerentur. Conditos ergo volebat homines primitus nudos, quia ad solertia humane operam ut se tegeant, pertinebat, quoniam nondum in illis fuit; tegumentumque perizomatium non pudore sed timore post delictum esse qua situm. Hinc Iulianus: Non igitur quia peccaverant, genitalia vel diabolica vel inhonestia scerunt, sed quia pavitabant, in ea qua primum fuerant honestate permanentia membra texerunt. Nec deerat ficulneum ex scripturis folium, quod suspitioni illi prætexeretur. Cur enim (dicebat) audita voce Dei deambulantis in paradiso absconderunt se Adam & mulier eius cum perizomata sufficere potuissent si de genitalium nuditate erubescerent? Vides arbitrator non minus Pelagianos confusione istius post peccatum, quam primos homines ipsius peccati confessionem notruisse. Videbant enim ab ea sola toti suo cogmati et suo loco demonstrabitur interitum imminere.

De

Horat. in arte Poët.

Lib. 4. cont. Iul. c. 12.

Lib. 5. c. 2.

Lib. 4. cont. Iul. c. 16.

Ibid.

Ibid.